

2. Članak 51. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da djelatnosti centara za tehnički pregled vozila, kakve su obuhvaćene zakonodavstvom o kojem je riječ u glavnom postupku, nisu povezane s izvršavanjem javne ovlasti u smislu te odredbe, neovisno o okolnosti da operatori tih centara raspolažu mogućnošću isključenja kada ta vozila tijekom pregleda pokazuju sigurnosne nedostatke koji dovode do neposredne opasnosti.
3. Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da se protiv nacionalnog propisa poput onoga iz glavnog postupka, koji poduzetniku ili grupi poduzetnika dozvolu za otvaranje centra za tehnički pregled vozila uvjetuje time da, s jedne strane, postoji najmanja udaljenost između tog centra i već ovlaštenih centara tog poduzetnika ili grupe poduzetnika i, s druge strane, navedeni poduzetnik ili navedena grupa poduzetnika, ako je to ovlaštenje dodijeljeno, ne drži udio na tržištu veći od 50 %, osim ako se ne ustanovi, što je na sudu koji je uputio zahtjev, da je taj uvjet zaista odgovarajući za postizanje ciljeva zaštite potrošača i sigurnosti na cestama i ne prekoračuje ono što je nužno u tu svrhu.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Laufen – Njemačka) – kazneni postupak protiv Gavrila Covacija**

(Predmet C-216/14) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva 2010/64/EU —
Pravo na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima — Jezik postupka — Kazneni nalog kojim se
izriče novčana kazna — Mogućnost da se prigovor podnese na jeziku koji nije jezik postupka — Direktiva
2012/13/EU — Pravo na informiranje u kaznenim postupcima — Pravo na informiranje o optužbama —
Dostava kaznenog naloga — Načini — Obvezno imenovanje punomoćnika za primanje pismena od
okrivljenika — Rok za podnošenje prigovora koji teče od dostave punomoćniku)**

(2015/C 406/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Laufen

Stranka glavnog kaznenog postupka

Gavril Covaci

Izreka

1. Članak 1., članak 2. i članak 3. Direktive 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno zakonodavstvo, kao što je ono u predmetu u glavnom postupku, koje u kaznenom postupku ne omogućava osobi na koju se odnosi kazneni nalog podnošenje pisanoga prigovora protiv toga naloga na jeziku koji nije jezik postupka, iako ta osoba ne vlada tim jezikom, pod uvjetom da nadležna tijela ne smatraju da, sukladno članku 3. stavku 3. te direktive, s obzirom na dotični postupak i okolnosti predmeta, takav prigovor predstavlja bitan dokument.

2. Članak 2., članak 3. stavak 1. točku (c) i članak 6. stavak 1. i stavak 3. Direktive 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno zakonodavstvo kao što je ono u predmetu u glavnom postupku koje u kaznenom postupku zahtijeva da okrivljenik koji nema boravište u toj državi članici imenuje punomoćnika za primanje pismena u svrhu dostave kaznenog naloga koji se odnosi na njega pod uvjetom da okrivljenik ima pravo na cijeli rok za podnošenje prigovora protiv navedenoga naloga.

(¹) SL C 253, 4. 8. 2014.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – György Balázs protiv Nemzeti Adó-
és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Predmet C-251/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Kakvoća dizelskih goriva —
Nacionalna tehnička specifikacija kojom se nameću dodatni zahtjevi u vezi s kakvoćom u odnosu na pravo
Unije)

(2015/C 406/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: György Balázs

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Izreka

1. Članak 4. stavak 1. i članak 5. Direktive 98/70/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o kakvoći benzinskih i dizelskih goriva i izmjeni Direktive Vijeća 93/12/EEZ, kako je izmijenjena Uredbom br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. rujna 2003., treba tumačiti na način da se ne protive tome da država članica u svojem nacionalnom pravu predvidi, uz zahtjeve u vezi s kakvoćom sadržane u toj direktivi, takve dodatne zahtjeve koji se odnose na prodaju dizelskih goriva, poput onog koji se odnosi na plamište o kojem je riječ u glavnom postupku, ako nije riječ o tehničkoj specifikaciji dizelskih goriva koja je povezana sa zaštitom zdravlja i okoliša u smislu spomenute direktive.
2. Članak 1. točke 6. i 11. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih standarda i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/96/EZ od 20. studenoga 2006., treba tumačiti na način da se ne protivi tome da država članica učini obvezujućim nacionalnu normu poput mađarske norme MSZ EN 590:2009 o kojoj je riječ u glavnom postupku.